

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

POLITIKAI és VEGYES TARTALMU MEGYEI KÖZLÖNY.

Megjelenik hetenkint kétszer: vasárnap és csütörtökön.

Hirdetések és előfizetések főlvételnek s egyes számok kaphatók helyben: Muzsik és Partics könyv- és könyvnyomdájában, Schön Adolf könyvkereskedésében, Hay Sándor dohánytözsdejében, valamint hirdetések s nyiltéri közlemények ugy a fővárosi mint a külföldi összes hirdetési irodákban.

Egy szám 10 kr.

Szerkesztőségi iroda és kiadóhivatal: Sötét, s csendes utca sarkán, Hofeneder-féle házban, hová minden a lap szellemi részét illető közlemény, az előzetesek és hirdetések is küldendők. Bőrmmentelen leveleknek fogadtatnak el. Kéziratok nem adhatnak vissza.

Szerkesztővel értekezhetni: d. e. 11 órától 12-ig és d. u. 3-tól 5 óráig.

ELŐFIZETÉSI DÍJ,
helyben hához hordva:

Egész évre	8 ft.
Fél évre	4 " "
Negyed évre	2 " "

Vidékre postán küldve:

Egész évre	9 ft. — kr.
Fél évre	4 " 50 kr.
Negyed évre	2 " 25 kr.

Néptanítóknak helyben:

Egész évre	6 ft. — kr.
Fél évre	3 " — "
Negyed évre	1 " 50 "

Néptanítóknak vidéken:

Egész évre	7 ft. — kr.
Fél évre	3 " 50 "
Negyed évre	1 " 75 "

A magyar nyelv.

A mit a magyar törvényhozás 1879-ben kimondott, most Tréfolt minster rendeletileg keresztül akar vinni. A törvényhozás már akkor megkövetelte, hogy minden magyarországi tanító ismerje és bírja az állam hivatalos nyelvet, a magyart. Most Tréfolt az ország összes püspökeihez, közigazgatási bizottságaihoz, tanfelügyelőihez oly értelmű rendeletet bocsajtott ki, mely hivatali lesz vegre a törvényhozás akaratait szentesíteni.

Mert azon 6 év óta, mely a törvényhozásnak a magyar nyelv érdekében hozott intézkedéseit idejétől elmulott bár haladás észlelhető a német, szerb román és tót népisoklakban, de a magyar nyelvi tanulmányok megsem ered menyeztek azt a sikert, melyet hozzá kötöttek.

Meg igen sok magyarországi néptanító nem ismeri a magyar nyelvet, ismeri nem is akarja, sőt maga igazat az ellen s tanítványait éppen eridegetni atól.

Tréfolt rendelete ezen nemzetellenes tanítókat szorítja a magyar nyelv megtanulására.

Ezen rendeletről a következőket tarjuk szükségesnek kiemelni:

1. Leteljen az 1879. évi XVII t. cz. 2. és 3. §§-ban megállapított határidők, ezennel érvénytelennek és semmisnek nyilvánított, mint a törvény 2. §-ával ellenkező intézkedést, mindazon egyéneknek rendes, segéd vagy ideiglenes tanítói törtent megválasztását és alkalmazását, ki 1882. évi június hó 30-tól kezdve tanítói oklevelét nyert,

daczára, hogy a magyar nyelvet beszédben és írásban annyira el nem sajátította, hogy azt népisoklakban taníthassa, vagy a ki a képezdei tanfolyamot akár maganuton, akár tanítózetben 1882. évre vagy azután végzte és a magyar nyelvet tanítani szintén nem képes.

2. Hasonlóképen érvénytelen az 1879. évi XVIII. t. cz. 3. §-sa értelmében azon egyéneknek 1883. évtől fogva népisoklak rendes, segéd- vagy ideiglenes tanítókul törtent alkalmazása, kik magyarul tanítani nem képesek és oly közsegekben nyertek állományt, hoi magyar és nem magyar ajkuk vegyesen laknak, vagy ha ny közsegekben 1879. évtől 1883. évig a tanítói állományok betöltésére a magyar nyelvet tudók mellozesevel a magyar nyelvet tanítani nem képes egyének alkalmaztattak.

3. Továbbá érvénytelen és semmis azon egyéneknek tanítói hivataira alkalmazása, kik a képezdei tanfolyamot 1872. évtől 1881. év végéig terjedő időkben végeztek el és a magyar nyelvet népisoklakban tanítani képesek nem lenen, a törvény 3. §-a daczára azt mindaddig elsajátítani nem igyekeztek és a magyar nyelvi képesítő vizsgát le nem tettek.

Ha az illető tanító képeséggel bírna e vizsga letételeire és erre magát kötelezi ugy megengedem, hogy e czóiból egy évi natárdó adassék neki; ellenkezőleg csak ama kivételes esetben maradhat állományban, ha helyettesítésre kellően képesített tanító alkalmazatik. Ama tanítók mellé, kik 1872. év

előtt végeztek a képezdei tanfolyamot és nyertek tanítói oklevelet, de a magyar nyelvnek népisoklakban tanítására nem képesek, a magyar nyelvből is képesített segédtanító alkalmaztassék.

5. A nem magyar tannyelvű vagy vegyesen magyar és nem magyar tannyelvű iskolai tanítók képesítéséről ezek alapján tudomást szerezvén, a mennyiben az 1., 2. és 3. pontokban említett esetek egyike fentorog, a kir. tanfelügyelő az illető egyhazi felátóságot errol azonnal értesíti, a tanítói állomány sürgös betöltésére ismetsiteit telnylja es errol is jeleintést tesz.

A tanítók magyar nyelvi képesítetét illetőleg megjegyzem, hogy az csak potatásu szoiag az 1868. évi XLVII t. cz. 133. §-aban megállapított képesítésnek.

6. A mely magániskolák az 1879. évi XVIII. t. cz. 5. §-ának meg nem felelnek, azokkal szemben a törvény 6. §-ának 4-ik pontja értelmében szigoruan kell eljárni

7. Az 1879. évi XVIII. t. cz. 6. §-ának 2. pontjában foglaltak értelmében a kir. tanfelügyelő a nepoktatási tanintezetek tanterveit bekiavánván, — vizsgálja meg, hogy a magyar nyelv azokban a törvénynek megfeleloen kellő kiterjedésben vetettet-e tel s legyen gondja arra, hogy a magyar nyelv az iskolákban miként tanitattuk. Mivel pedig a nem magyar tannyelvű népisoklak tantervet megállapítottam es az illetékos hatóságoknak annak idején megküldtem, a kir. tanfelügyelő különösen figyelmet fordítani tartozik ama körülményre, vajjon a népisoklak tan-

tervoi az 1879. évi XVIII. t. cz. 4. §-ának utolsó pontja szerint az általam kiadott tantervhez alkalmaztattak-e?

8. Az 1879. évi XVIII. t. cz. 6. §-ának 1. pontja értelmében érvénytelen es semmis mindama tanítói képesítő oklevel, mely nem magyar tannyelvű tanítóképző intezeteknél 1882. évi június hó 30-tól fogva a kir. tanfelügyelő vagy általam kinevezett helyettesének aláírása nélkül adatott ki, es egyáltalaban érvénytelen a törvény 2. §-a értelmében mindama tanítói oklevel, mely az emittelt határnaptól fogva oly egyéneknek adatott ki, a ki a magyar nyelvet beszédben es írásban annyira el nem sajátította, hogy azt a népisoklakban taníthassa.

9. A mely nepoktatási tanintezetekben a tanterv megállapítása, a tanítói képesítés vagy a magyar nyelv tanításának eredménye az 1879. évi XVIII. t. cz. követelményeinek meg nem felel, ama taninteztet törvényserü rendeltetésnek eleget nem tetet s ott a hiányok haadektalan pótlására van szükség.

Azon tanítók, kik nem magyar állampolgárok, magukat honosítatni tartoznak, szintugy kötelesek azok, kik külföldön nyert képesítési oklevelét bírnak, a megszabott potvizsgák letétele után oklevelüket notriuktatni. Ezekre nevez 1881. évi 4832. számú 1882. évi 15,863 és 18,258. számú körendeletemben részletesen intezkedtem.

10. A kir. tanfelügyelőt e rendeletem gyors es pontos végrehajtására utasítván felvitvam, hogy intézkedése-

A „Zombor és Vidéke” tárczája.

Popovits Döme költeményeiből.

(Folytatás.)

Ha ott vagyok, szép virágom,
Ha ott vagyok közeledben:
Mint a tüzes izzó láva
För a verem ereimben.

Hogy ha távol vagyok, téled —
O ne gondold, hogy tán regés
Szívem hideg, szívem jegyes,
Mint az éjszák sötét fagyos.

Ha melletted maradok én
Előlvadok vagy elégek:
Íta emegyek messze téled
Hogy megfiaggyok, atól felek.

Várjon reám akámi sors,
Ott maradok közeledben:
Mint hajdan a csipkekobor
Hadd egjek el szerelmemben!

Mély tengerek mélységében
Terem a urága gyöngy szepén;
Mély tenger babám szerelme
Drága gyöngy a lüség benne.

Alázalok mit sem félve
E tengernek fenekére:
Azt a gyöngyöt vagy megielem
Vagy bentfotom el életem.

Neked adom gyöngyeimet
Öromim — és dalamat:
Add cserébe nekem értök
Könyvedet, fájdalomdat.

M. V. A. F. A. ?

— Elbeszélés —

Irtá: Pongratz Béla.

(Folytatás.)

Munkában akartam vizsgát keresni, a hazánknak és emberiségnek akartam elni, de csakhamar azt kellett tapasztalnom, hogy minden parnál föl kellene aldoznom nagy részt meggyözödesemnek, hogy a szent eszmeiket az emberek csak aprenzüli hasznájak a nepszerűeséget olcsón megvásárolni. Tapasztalnom kellett, hogy akit barátomul szerettem, ellenségem s ekerül az, a kivel jót eszelektem. Dejartam a világot es láttem, hogy az ember mindenütt egyforma, a korcsnaban is oly hazug mint az oitar előtt. Ezek a tapasztalatok borították meg keblemet, ezek ütök ki a társaságot, ezek szorítottak le es emberi müködes minden tereröl s ezen tapasztalataim keserüséget csupán a köborlás enyhíti. Minduntalan más nyeket, más embereket látva, új szokásokotl környezve, nem veszem annyira észre, hogy a gonoszág mindenütt egyforma. Ezert vagyok esavargó. Ezert akarom elhagyni Turulokót.

- Bennünk is esalódtál?
- Nem — nem!
- De félsz, hogy igen!
- Ne képzeldöljetek... „Csavargónak születtem, esavargó vagyok én.”
- Nem addig van az, tisztelt mizantrop úr, megházasítjuk, aztán vége a betegségnék.
- Köszönöm, Dili, nem kérek az almából.

En is azt hiszem, sógor, hogy más kura jobban használna.
— Ugyan mi?
— Gondolkozzál.
— Hába!
— Ki tudja? Majd én segíték.
— Köszönöm.
— Tehát először is, mint vélekedel a vallásról?

— Hitem a kétely s az a véleményem, hogy a hit ott kezdődik, a hol a tudás végződik s ott a határa, a hol a vallás kezdődik mert annak dogmái már a ketelekedést pataltoljuk.

— Károsnak tartod?
— Mivért emberről szükségtelennek.
— Tehát inkább tehernek?
— Nehez kolonez a felvilágosodás nyakán.

— Lásd, kelj sikra e meggyözödesédert az ilyen harcra csak elszant ember vállalkozhatik, itt nem telhetsz, hogy ezt az eszmet is eszgerül használják a haszonlesők.

- Eh, semmi közöm a mysteriumokhoz!
- En azt hiszem, hogy a szellemi küzdelem viharai között felked tokeletesen meggyöngyula.
- Lehet de nincs eröm a harcot megkezdenni.
- Miért?
- Kételkedem saját meggyözödesem helyességében is.
- Mégis csak van egy eszme, a melyhez makacs skopticizmusod nem fér?
- Azt tudom, hogy az ég millió és milliója a világtért vándorolja.

— És „Mi Van A Föld Alatt?”
— Ejszaka.
— Nem. Világosság!

III. Az orvosság.

Turulónk vagyunk, hol Viktor, Fédor és Adel beszélgetést hallottuk.

Turuló kicsiny fatu az eszak-keleti Karpatok egyk szük völgyében, közel a lengyel határon.

Itt eldelgi Garami Fédor, kedves nevével s idégtől piennü Sötét Viktor is. Garamnak ropant birtoka vannak az Alföldön s ő kezen Viktor vagyont is, a ki viágkerülő életnek adta magát.

Daczára gazdasságának, Garamnek telnyarvon Turulokón tartozkodik, mert itt — azt mondjuk — elég tavai vannak az embereköl.

Epen asztalnál találjuk őket, amint vidáman költök el oszonnajukat. Fédor keglegve sauresölgözi az új fejüt keeske-tejlet s e közben Viktorral esvege:

- Tehát megalkudtunk. Holnap este-ig maradsz, ha pedig azonnal megkezdem a gyógyítást. En estig nem enyhül nyavalyád, akkor nem tartoztatunk megkezdheted ezáltal boldogosodást.
- Itt nem banom, másfél nap nem a világ! de felek, hogy kudarcot vall tudományod.
- Majd meglátjuk.
- Mernék fogadni, Viktor, hogy este-ig tokeletesen fölépül — pajzánkodott Adel.
- Ne oly tüzesen, hógum; idült be- tegségben sinlódom ám!
- De kitünő a doktorod is!

nek eredményéről jelentését a közigazgatási bizottsághoz is mutassa be.

Az ideiglenes iskolalátogatók, a járási szolgabírák és a rendezett tanácsú városok polgármesterei részére e rendelet példányai mihezért, esetleg a szükséges intézkedés megtétele végett megküldettek.

A magyar érdezeleti kiállítás és a külföld.

Irta: Bedd Albert, Magyarország főerdőmestere.

A nagy közönség és a sajtó ószámbzám véleménye szerint országos kiállításnak, egyik fenyőjáték a magyar állam erődségeinek gazdag, szép és változatos természetéből nagy gondal rendezett érdezeleti kiállítás és az ezt befogadó erdei nagy vadászkeleti képi, mely az iparsarcok déli homokozta és a királyi pavilonok a gépcsnak felé vezető út közti területen emelkedik.

Már a kiállítás tér főbejáratainak sarkait képező nemzeti szinre festett és a görényi Állami erdőből hozott óriási arbocon felkötött látogatók figyelmet, kik kíváncsan keresik a hírből már úgy is ismert és magasztalt „érdezeleti pavillont”, mely előtt búskéni lobog és messzire hirdeti az érdezeleti kultúra előrehaladt fokát a 37 méter magas, barns kőből luczenyözára felított magyar érdezeleti zászló, melynek ótágu zöld (tölgylevel) csokra, fehér mezője és piros szelvénye a magyar erdők jelesaját: a bátorságot, becsületet és munkát hirdeti.

Daczára annak, hogy az érdezet az osztermeles egyik kiváló ágát képezi, történetben a hazánkban mégis igen új, csak néhány evel eszelre kelt visszatekintéssel, hogy megtaláljuk azt az időpontot, melytől a magyar érdezetnek öntudatra ébredését számíthatjuk, s melytől kezdve az, kiszabadítva magát az idegen befolyás alól, a kor színvonalán elő szakferák vezetése mellett tisztán nemzeti alapsra állva örvendetes fejlődésnek indult. Ezen ébredési korszak egyben az alkotmányos élet visszakapcsolásával. A magyar állam rendszeres tevékenységének és különösen az 1879-ik évi törvényhozásnak érdeme, hogy felismerve az erdőgazdaság kiváló jelentőségét, megalkotta az 1879 évi XXXI. k. cz.-ben foglalt erdőtervényt, s ezzel együtt érvényre emelve az államnak az erdők feletti felügyeleti jogát, új irányt szabott ki az államerdők kezelésére és az 1880-ban a pénzügyminiszterium tárczájától elválasztván, a földművelési miniszterium alá helyezte.

Kiállításunkon is az államerdőzetet érte a képviselőknek főfeladatát, melyet, hogy miként sikerült megoldania, azt az általános olvasó és azon látni valók tanusítanak, mely részint az érdezeleti pavillonban részint pedig körülötte a szabadban vannak elhelyezve.

Nagy jelentőséggel bírnak a magyar erdőgazdaság körében a faanyagok szállítása

szolgáló soknemű szállító eszközök vezetésének pedig a nagyfontosságú vízi szállítással alkalmasított különféle építmények u. m. a túzfű, rönköfa csuszatók, gererek, csatornák, szilpek, gatak s mindazon egyéb szerkezetek mintai, melyek a fának az erdőből a rakhelyekre, utakra és vízpartokra lehozatalát könnyítik és egyuttal olcsóbbá teszik. Ez építmények pontos kivitelű mintáitazt gazdag változatosságban mutatják be az érdezeleti pavillonban, hogy mily sokoldalú dolguk van az erdőknek a hegyi vidékeken a nagy nem hiában hasonlóan sápkájuk a tengerészekhez. Az erdőnként 2,800,000 kalasteri holdat kitevő erdőbirtokának, mintegy 7/10-éde része a hazánkban koszoruzó hegysegekben, illetve a Kárpátokban fekszik, melyeknek egyebb közlekedési utaktól gyakran igen távol fekvő s néha szinte hozzáférhetetlen völgyeiből kell kiállításunk az erdők nehézkes termékeit, mely körülményt még terhesebbé teszi a termelésnek nagysága. Az állam közvetlen tulajdonában levő erdőkből évenként mintegy 2,500,000 köbméternyi faanyaggyűjtés vágatik le, mely termelés nagyságából és a szállítás nehézségeiből könnyen következtethető, hogy milyen mérvűnek kell lenniük azoknak az intézkedéseknek és szerkezeteknek, melyek a fák lehozatalát könnyítik és lehetővé teszik. A mesterséges szállítási eszközök, melyek építésénél a modern technika vívmányai minden alkalommal igénybe vétettek, a szükségesnek megfelelően leginkább a szarnóczák, besztzercebányai, lőptüvölgyi, sóvári, ungvári, kolozsvári és szászsebesi általános hegyes domborzati viszonyokkal bíró erdőbirtokok területén találunk alkalmazásból s legnagyobb részben a víznek, mint a legolcsóbb szállítási erőnek felhasználását célozzák. Sikerült mintáit látnunk a köböl épült és tászerkezett uszógátoknak, melyek az uszatoshoz és tútozozóhoz szükséges víz gyűjtésére szolgálnak míg a folyókban kereszt ül épített gererek a szabadon uszatott tönköket vagy hasábfát fogják fel. Ritka eset azonban, hogy a fa szállításkorban találjuk az ország határain túl kivitelét, hanem a rendszerint mint félgyártmány (deszka, padló, szer-nda, donga, parquette) exportálják. Mivel a külföldre való kivitel a legnagyobb fontossággal bír, a Correspondance de Pest újon a francia német és angol sajtóban az által válhatik hasznára a magyar erdőknek, hogy a magyar érdezet viszonyait behatóan és szakszerűen ismerteti; mert a magyar államnak érdekében van, hogy a magyar erdőgazdaság és erdőpar, viszonyai a külföldi szakemberek és érdekeltek előtt ne feltelessen, hanem kimerítő alappal az igazság színeben legyenek ismertetve. A magyar erdők fatemékeit kereset cikket képeznek a világ piacokon. A máramrosszizeti és bustyházaai állami fűrészművek által ki állított metszett és hasított áruk főkivitele Francia — sőt Spanyolország felé részben a Rajna vidékére irányul, míg a slavoniai állami tölgyesekből erdő dongák és bútordeszkák gyűszváln kizárólag Franciaországba

vitetnek, s csak a nagyobb méretű, de teljesen hibátlan is hosszban kette fűrészelt tölgytönkök piacra van Angliában.

Nemzetgazdasági rendkívül fontos felkivitelnek néhány évvel ezelőtt még Trisestből irányult, de az utóbbi években ez úgy szólván egészen magához ragadta Fiume. A fiumei tengerészeti hatóság által a kereskedelmi miniszteriumhoz betérjésztett jelentés szerint Fiume tengeri kivitelének legfontosabb cikkeit a faemékek képezik. Ebből a jelenléből idézzük a következő számokat: 1884-ban kiviteltek tüzelt 14,517 köbméter, tölgy, haszon és szerziatt: 37,800 köbméter, tölgydonga: 33,936,500 darab, donga-parquette: 655,600; búkkia donga: 5,211,000; fenyődonga.

Talpa 348,200 drb. búkk és fenyődeszka: 1,409,700 db. f. tábla 3,159,500 darab; négyesgöztű fa: 36,500 darab; lécz: 572,600 darab; ároccz fa 746 arab; fenyő szálla: 12,400 köbméter. A búkkifából előállított laotvetti és teotóri nevű deszkácskák déli gyümölcs lédák gyártására Palermo és Messina-ba vitetnek a gesztenyefadongák pedig Spanyolországba, füge hór. óknak. A kincstári erdők fenyveseiből származó rönköriások, melyek legszélőbb a királyi pavillon felé vannak elhelyezve méltó bannultra keltek a szemlélő, nem csak a rendkívül méretek, hanem a fa kitűnő minősége által is, melyet hogy a külföldi költöget tud méltányolni, tanuja annak azon sok ezer szálla, mely a mezi csatorna építésénél lett felhasználva. Ezen erdők termékei az erdők helyrajzi felvételénél fogva leginkább Németország fele kerestettek, jöhetnek, az ide irányult kivitel a favának telomelessé vált már csökkent. Az államerdők mintegy 15%, a tölgyfa, 25%, a fenyőfa és 60%, a búkkia képezi, melynek értékesítése Magyarországon sok gondot okoz az erdőknek. Épületára kevésbé alkalmas, mint tűz fának értéke aranylag csekély s nem bírja el a hosszabb szállítást, s azért e körüli eljárást ábrázolja a pavillon északi oldalán elhelyezett s igen ügyesen készült szenesített minták. A faszentesített legnagyobb méretekben üzetik a szászsebesi és ungvári királyi erdőbirtokok kerületében, mely utóból, évenként 30—40,000 méter-mázsza faszén szállítatik a tisztelő vasművek részére.

Az államerdők intenzív kihasználásának emelkedését karöltve jár az egyes kiválók felmérések fokozott értékesítése finomabb erdők előállításra által, butor-bíró lemezek és háziipartermékek, — leginkább gazdasági eszközök bő kiállításra hasonlóan a belterjesebb erdőgazdaságra által. Az államerdőzet keretén belül nem mulasztottuk el, felmenteni a szelmezi magy. kir. erdőkademia kiállítását, melynek kiváló érdeket kölcsönöz azon grafikai kiutatsák, mely az érdezeleti szakotatásnak fejlődését ábrázolja s nemcsak az akademia növekedésének száporlására terjed ki, hanem magában foglalja a tanszkek és az anyag fokozatos emelkedését is. Ezen akademia hallgatóinak száma a három évtőlvanban 300 növekedett foglaj. Figyelmet érdemel az érdezeleti pavillon első helységében az országos érdezeleti egyesület a magyarországi szakgyeszesletek ezen egyik legtevékenyebke — kiadványainak kiállításával; ott találhatók a magyar érdezeleti írók munkának gyűmölése, még pedig elég nagy számban és kiterjedve az érdezeleti szak minden ágazatára.

Egyesület különben, tudomás szerint, anyagilag a legerősebb érdezeleti egy let Európában s tagjainak büszségéből már 200,000 frt. tőke el rendelkezik s minden évben több érdezeleti irodalmi pályadíjat tűz ki. Alakult 1866 végén s akkor a kezdet anyagi nehézségeivel küzdve, csakhamar üdős fejlődésnek indult.

Hirek.

Egy tehetséges ifjú hajáról hozott hírt a fővárosi sodrony. Dr. Pataki Mihály köz- és váltó ügyvéd, Bacsk-Bodrog környéki arvaszék üllőke-hosszas szenvedés után meghalt. Egy sajátosság traukum fekszik ezen szerencsétlen ifjú kiállításában, mely mindenki részvételét tölt el. Az 1884-ik évi megyei restauráció hozta ide Zsambors, mint megyei arvaszék üllőket, mely által e népes nagy megye közönsége által egy izraelita vallású egyén által töltetik be. Pár hónapra megvalósultas után, nőül vette Kaufman Juleska k. a. t. a ki iránt szenvedélyes szerelmére gyűlt. Ezen idő óta folyton betegeskedett, míg végre kénytelen volt Csantavére szülő házába visszavonulni, hol néhány havi betegséget után meg is lelte az örök nyugodalmat. Fialat özvegye, megtört szülő s egy nagy számú részvételű közönség kíséri sírjába a

korán elhunyt ifjút, a ki még alig volt túl a 30-as éveken! Béke-halvára!

Bacs-Bodrog megye törvényhatósági bizottsága l. évi június hó 30-an (kedden) tartandja évenyévés közgyűlést.

Végrehajtott értekezlet. Gyertyánfalva Béla t. mevsári bírósági végrehajtó felhívást intézett többek nevében az ország összes bírósági végrehajtóiban, melyben sorakozásra, egyesület alakítására szólítja fel pályatársait. A felhívás országossá kívánja tenni a mozgalmat s kiemeli, hogy míg a hivatalnok biztos jövő elé néz, addig a végrehajtó bizonytalan díjára van utalva s családja egyáltalában nem biztosítva. Az egyesület megalakítása ezelőtt a felhívó pályatársait nyilatkozatra szólította fel, melyet címzére. Temesvárra kér küldött.

A m. kir. államdi ménes intézetben rendszeresített nyolcz ösztöndíjas állatorvosgyakornoki állomásra enzenel pályázat hirdetett. A feltételek megolvashatók a hivatalos lapban.

Kinevezés. A cs. kir. igazságügyminiszterium a Zombori kir. törvényszéknek alkalmazva volt Barkaktár Milost fekyházfelügyelővé nevezte ki.

A helyben állomásozó cs. és kir. báró Döpfner nevet viselő 23. sz. gyalogsereg és a m. kir. 5-ik számú honvédszázalaj al-lítségjé által l. évi június hó 20-án a „Sikora” erdőben áltisi erdei mulatság rendezeték, melyhez a meghívók legközelebb szét loznak küldetnek. Kezdeté a vigalomnak delután 4 órákor.

Megyéinkbeli polgártársaink közül a kiállítás országos kiállítás gyümölcs és rózza buudapesti alkalomból különben kitüntetett magát Radics György a helyb. főgm. igazgatója, a ki babot, borsót és foghagymát állított ki. Id. Brentwieser Vilmos Uj-Verbászról, Grossmál Gábor kir. törvénzi bíró Zomboról, Geocze Erzs. Bacsból, Hartmann Ferencz Bajáról, Lusztor József Uj-futarkról, Polyakov Iszta Aljosz rajtaznar Szabadkából, Varga Károly volt orsz. képviselő Szabadkáról.

Hymen. Grossman Julia kisserzonyt Bacs-Bresztovácson eljegyezte Weisz József Lappáról.

Pivalczán — mint azt még f. hó 10-én megismerőztök lapunknak, — de a sürgöny estű 10 órákor lapunk zártaok jutott kezünkbe — közöszí jnyzóvő Scultey Kornél 72 szavattal többséggel megválasztottak.

Tüz volt a hó 10-én és 11-én esti 9 órákor. Előbb Fernbach-féle szálláson két kazal repeszalma gyuladt ki, utóbb a szatpári uton egy kemény gyűlt ki.

Az iparos iskolák köréből. A vallás-és közoktatásügyi miniszter körrendeletet intézett az összes tanfelügyelők, hogy a vezetők által álló tankertleiben fenálló iparos tanuló iskolai bizottságokat sürösen hívják fel, hogy idejeikben gondoskodjanak arról, hogy a törvényesen meghatározott tanév pontos megtartatvan, az igazgató a zárvisszak után legkésőbb 15 nap alatt értesítést szerkesszen s azt a gondnok nyomtatassa ki. Az értesítőbe mindenek előtt felveendő egy értekezés az igazgató, vagy valamelyik tanár, illetve tanítónál és pedig ama szakból, a melyet az év folyamán eladott. Az értekezés rövid, könnyen átrérthető, oktató s minden évben más erő készíttse el. Ezt követi az ipariiskolai bizottság és tanstestület névsora, a tanterv és óraosztás, az évi tanítás eredménye s rövid vázlatban az iskola erkölcsi és anyagi helyzete. — Végül felemlendő a tanulóok statisztikája, osztályi, mesterség, nemzetiség és kor szerint.

Mennyit nő a nap júniusban? Június 1-én a nap 4 óra 9 perczkor kelt és 7 óra 46 perczkor nyugodott le, tehát a nap hossza 15 óra 37 percz volt. E hóban a nap már cupán 19-ig nő, a midőn a nap a rákgyógy legszakibb pontjait elérvén, az északi féltekén a leg hosszabb nappal és legrövidebb éjjel okozza. 19-én a nap 4 óra 4 perczkor kelt és 7 óra 57 perczkor nyugszik le, tehát a nap hossza 15 óra 53 percz leend, míg ellenben az éjszaka csak 8 óra 7 percz tart. Ettől fogva a nap látszólagos pályáján megfordulva, az egyenlítő felé közeledik és az által a nappalnak lassu fogyását eredményezi, hogy június 30-an a nap már ismét 4 óra 9 perczkor kelt és 7 óra 58 perczkor nyugszik le, vagyis a nap hossza 15 óra 49 percz lesz. E szerint a nap június hóban 1-ől 19-ig 16 perczel nő s ettől fogva 30-ig 4 perczel fogva.

A postahajók m-ntrénde 1885 ik évi márczius hó 15-től kezdve további intézkedésre. — Felfelé: Bzdánból Budapestre és Bécsbe; naponta 9 órákor este. Lefelé: Bzdánból Ujvidekre; naponta 9 órákor reggel. Bzdánból Zimony-Nándorfehérvárra; kedden szerdán, pénteken és vasárnapon 9 órákor reggel. Bzdánból Orsova Galaczsig; szerdán, pénteken és vasárnapon 9 órákor reggel. — Bzdánból Titel-Szegedre; szerdán és vasárnapon 9 órákor reggel. Bzdán, 1885. évi márczius 12-én. Az ügynökké.

— Az oszonnának megfelelően embe-rül, a lovakat már félyhergelték, tehát Viktor — ha úgy tetszik — indulhatunk. — Kérlek, parancsolj, patiensed engedelmeked.

— Nohát lóra, magyar! — Ne kessegek sokáig! — mondotta Adél, csokra nyujtván mosolygó ajkait.

A férfiak távoztak s Adél dalolta el a zongorához.

A nyitott ablakon át a fuvalom elkép-kolta a bus dalokat. Viktor kedvencez dala sirt a zongora billentyűin. Sáros gyönyörű elegiája volt ez, melynél szebbet a költő nem írt s Viktor nem állhatta meg, hogy lovaglá közben ne dudolja ezt a nehéz panaszt:

Midőn anyám keblén viselt még,
Ezer reményvel volt tele;
Gondolva szive magzatára,
Oromtól duzzadt keblére.
S elhült a fájdalom gyümölcsöde
De a gyümölcsök, ah, mi lehet?
Szegény anyám, ha tudt volna,
Dehogy szült volna engem!

— Tekints körül! — szólalt meg Fédor. — A meddig csak ellátás, itt nem rogen a legborzasztóbb nyomorúság lakott s ha mostan tiszta, egészséges hajlékko-mosolygának feléd s vig énkésző cseng mindenütt, azt nem az államnak, nem a társadalomnak köszönheti ez a szegény nép! — Látod engem is a te beteged hidegje lelt valamikor s hogy kigyógyultam, az csupán Adél és Turulko érdeme. Midőn Adél szívé és kezét megnyertem, e csöndes kis zugba vonultam azzal a szándékkal, hogy itt vég-lép feleljetem az emberek. Egy zimankó-ló estén vándor kopogtatott kastélyunk aján. Bebecsüztünk. Számított bújdosó l a boldogtalan! A dicsőséges orosz uzet költője volt ő s azt a bűnt követte, hogy a nyomorultaknak kenyeret köve-tett. Ezért előbb megkorbácolták, aztán

Szibériába deportáltak, de ő megszökött. Hosszú ideig volt szeretett vendögünk s jóakarattal azzal halálta meg, hogy boldogságunkat teljesebbé tette s így mi vagyunk adósai.

Tudod, a költők nem csak mélyebben éreznek, hanem messzebb is látnak mint mi, profán emberek. Az ő szellemek szárvány emelkedett az én lélekem is. Az ő magasatos világnézetének köszönhetem, hogy embergyűlöletem józan életelbőségnek adott helyet. O vette le szememről a hályogot és én láttam, hogy nincs ember akiben erőny ne volna s ha eltaláljuk a kulcsát, ez az erőny legyőzi a gonoszságot. Hogy a világban nem így van, annak az oka, hogy a társadalom az emberiség hibáira van alapítva, de nincs messze a kor, midőn ez a bűnböklő elő-közté társadalom végkép összeomlik. Körültekintem e kis faluban s azt tapasztaltam, hogy népe nem romlott, csak elvadult. Irtoztos nyomorban tengődött, az állam csak akkor emelkedett meg rólok, midőn evkezőt kellett a nyakukra külden. Az volt egyetlen szerencsém, hogy nem volt papjánk, mert az úgy behalozta volna őket babonával, hogy a legbiztosabb jóakaratt sem tudt volna rajtuk segíteni. A földhöz ragadt szegénység igen könnyen hajlik a praedestinat elv elfogadására s ha ez megtörtént, képtelene a józan ész figyelmeztetéseit megérteni. Adottam a sorost, hogy Turulko a pap is elkeültte, éreztem, hogy ez elhalt, egy népet boldoggá tehetem. Úgy is lett. Mily eszközökkel értem el célozmat, azt majd egykor megtudod. — Szóval találtam embereket, akikért munkálkodnom érdemes vala s bizonyára nekem sem az a rendeltetés, hogy tehetetlenségre légy kárhoztatva.

(Vége köv.)

Hirdetések.

Könyvelő kerestetik.

Jakobts Mihály irodájában Zomborban a könyvelői állás üresedésbe jövén arra pályázót nyitattik.

Pályázhatnak mindazok, a kik írásbelleg benyújtott ajánlataikhoz bizonyítványaikat, esetleg gyakorlati képesítésüket mellékelik.

Előnyben részesül az, a ki helyben lakik és a magyar szerb és német nyelvet bírja.

Évi fizetés 800 ft. 3-1

Hirdetmény.

A nagyméltóságú m. kir. pénzügyminiszterünknek magas rendelete folytán az 1884. évben eszközölt felszámolásoknak mészaki keresztül vezetése elrendeltetett.

Ezen munkálatok keresztül vezetése végett Zombor szab. kir. városba kirendelt műszaki közegek f. évi június hó 10-én keztek a helyszínen működésüket; enneközüben felszámolhatnók mindazok, kik a múlt évben felszámolással éltek, — miszerint városrészek- és dűlőkre nézve előzetesen közhírré tett helyszíni vizsgáltnál, melynek czélja a múlt évben felvett felszámolási jegyzék szerint a területet a kataszteri térképeken és telek-könyvben a tényleges állapotnak megfelelőleg kitüntetni, érdekeit megővő módon megjelenni, úgy a kik eddig felszámolást nem adtak be, de olyanok számszerint latjak, valamint az eddig történt birtoknemű birtokváltozásokat bejelenteni el nem mulaszták. 3-1

Zomborban, 1885. június 8-án.

A városi tanács.

Hirdetmény.

Kaufmann S. özvegye zombori b. ker. czég esődválasztmányának f. évi június hó 5-én 20. sz. alatt hozott határozata alapján, az ezen esődtömegnek a zombori fő- és a vukovári főközületre tartozó összes női divat, szőrmé, kalap és cipőáruból álló, mintegy 30,000 ft. becsértékű üzleti czikknek és üzleti felszerelvény irásbeli ajánlati verseny után a következő feltételek mellett adhatnók el:

Az irásbeli zárt ajánlatok — melyekben az ajánlott összeg betűkkel is kitűnő, f. évi június hó 24-ének delután 5 óráig dr. Grüner Samu zombori ügyvéd, esődválasztmányi jegyző kezéhez Zomborban küldendők.

Az ajánlat 3000 forint készpénz vagy ovadékképes és a tözsei árfolyam szerinti értékben számitandó értékpapirokból álló bantámpénz láttandó el, mely nélkül az ajánlati nyeltemben nem vetetik.

Az ajánlatok f. évi június hó 25-én délelőtt 10 órákor dr. Grüner Samu ügyv. irodájában, mint a esődválasztmányi hivatalos helyiségben fogják felbontatni.

A esődválasztmány az ajánlatok elvagy el nem fogadására iránt a határozati jogot magának fenntartja. E határozat legkésőbb 8 nap alatt hozandó meg és az ajánlatvélőkkel írásban közöltetik.

Az elfogadás közlésétől számított 8 nap alatt köteles az eladás tárgyát kepező árakat készpénz fizetés mellett átvenni, mert különben az árutárak veszélye és kárára, bánatpénzének teljes elvesztése mellett újabb ajánlati verseny után a legtöbbet igérőknek eladhatnók.

Ajánlattevő ajánlatában elismerni köteles, hogy a feltételeket ismeri és hogy magát ezeknek mindenben aláveti.

Zombori üzlethelyiség mellyen feltételek mellett az üzlet netáni folytatása végett vérvének további is rendelkezésre áll.

Szakáll Adorján tömegdönök.

Alig fejezd be mondatát István, midőn az ajtó csendesen felnyílt és azon Vanicsek gúnyos arca tolakodott be a konyhába.

„Ah, hát úgy vagyunk — há há há! — no lám aztán honnan került elő a nagyszöng köcsis ur, hogy a nagyszöng kisaszonyinak a mosogatóján segítsen?!”
„Egy kukkot se többet! — kiáltott fel István Vanicsek elé lépve és lábával egy nagyot toppantva, miközben arca kékes, vörös, majd ibolya színen játszott.

„Aztan miért nem?! — vagott vissza Vanicsek — ki itt az ur a háznál?”

„Az ur még most to- vagy — felelt nyomban dörgő hangon az ifju — de azért azt mondom, hogy egy hájzánlyit se próbálj sérteni, különösképp az a szegény leányt, mert különben — — — — — itt kis szünetet tartott, miattat egy revolvert hozott ki belső zsebéből — — — — — ebben a perczen itt a revolvert Vanicsek mellének szegézé — Etelek egy éles sikoltással az ifjura rohant; de ez őt könnyedén visszataszta; majd atyjába kapzkodott és ezt korát és nemét felül-mo erővel magával vonzoló a konyhából kielile.

István teljes nyugalommal ismét helyet foglalt a konyhában és várta a történendőket.

Vanicsek állati dühének tetőpontján állott mikor Etelek őt a konyhából kivonszolta. A leányt magától durván elökte és irtoztatos káromlások között visszarohant a konyhába, hogy Istvánt ott aonnal darabokra szaggassa.

István nyugodtan elébe állott és vasmarkával a hadonazó kezeit megragadva, csak annyit mondott Vanicseknek, hogy térjen nyugalomra, mert vele semmi dolga sincz.

Vanicsek azonban kiabált ordított, rablónak zsiványoknak, haramiának nevezte Istvánt, úgy hogy a szegény legény egyszer csak azon vette magát észre, hogy egy egész sereg bannu tolaokodott be a konyhába.

István erre elereszté Vanicsek kezét és a bannuókhoz fordulva így szólt: „Ember-ek, ismeritek-e engem?”

„Egy általános zúgas volt a felelet.

„Ismeritek-e azt a szegény leányt?”

„Ismét egy zúgas volt a felelet.

„Hát ezt a kegyetlen apát ismeritek-e?”

— kérde több szemeit felfeszölge Vanicsekre szegozve az ifju.

„Ismerjük! Bárcsak ne ismernők.”

„Fogjátok meg, közzöttek meg a csend-habórtól, a zsványt, az éjeli betörőt — rikácsolt Vanicsek; de biz még csak meg sem mozdult valaki a tömegből, hogy parancsát teljesítse.”

„Ne kiabáljon, hisz nem bántja senki — felelt István — ennyi ember előtt csak szabad beszélnem!”

„Szabad, hogye volna szabad — zúgott a hallgatóság.”

„Hát emberek; ti mind jó barátaim voltatok nekem; — nem tudom most is azok vagtok-e?”

„Azok! — hangzott egyará sorokból.

Tudjatok — folytatá az ifju, hogy egy évig szolgáltam enél a házál; tudjatok, hogy azt a szegény leányt az én házaiban nevelték föl; tudjatok, hogy az a „jó öreg néni” hogyan nevelt fel bennünket, engem és Etelek; tudjatok, hogy miért szolgáltam én e házál, miért ürtem egy álló estendige szikót, atko? — Ezért a szegény jó leányt! Aztán azért a „jó öreg néni”; de most tudjatok meg azt is, hogy már esordultig van szivem! A „jó öreg néni”, az én jó anyámat ma temették el.”

Etelek e réhrre összecsapta kezét és szivertöző hangon zokogott. —

(Folyt. kov.)

Felolvas szerkesztő és kiadó-lapjalandos:
MOLNÁR GyULA.

Nyiltér.+)

Köszönetnyilvánítás.

Azon mélyen tisztelt közönségnek, mely t. hó 12-én végbement Novák Rezső fejezhetetlen sógorom gyászszertartása alkalmával szives résztvételének személyes jelenlétével is kifejezést adott e helyt öszinte köszönetét nyilvánítván.

Zomborban, 1885. június hó 13-án

Bagó István.

*) E rovat alatt közöltékért nem vállal felelősséget a Szerk.

Három krajczárral naponként eszközölni lehet testünknek a lapos birtiztatást s ez által egy egész sereg betegségek eljelt vehetjük, melyek a taplókozás s emésztés rendes menetének megzavarásából (székrekedés, gyomor-, máj-, és epebeteg, aranyer s bántalmak, vérfóhély, étvég-hiány, stb.) erednek. Brandt R. gyógyszerész svájci laladacsait értjük e tisztító eszköz alatt, melyből egy dobozzal 70 krót kaphatni a gyógyszer-tárakban. Minthogy Magyarországon Brandt R. gyógyszerész svájci laladacsainak különféle utánait láteznék, arra kell gondoskodni figyelni, hogy minden dobozon, czégyedjen, egy fehér kereszt város mezőében s Brandt R. névaláírása meglegyen.

Azonnal kiadó két tégas kovászműhely, s hozzá tartozó lakás. A ház igen előnyös helyen a megyeházán átellenben fekszik. Bővebb tudást ad a tulajdonos n. öv. Matzitz Józsefnek.

Nagyszőró hajfestő szert fedezett föl egy szabadkai nő, melynek híre jár már nemcsak Bácskában, de Budapesten is, hova az illetőt a legmagasb rangú hölgyek fölhatják s általa hajukat festetik. A hajfestő szer, minden eddigi llyfajta szerrel abban különbözik, hogy a hajnövényt is elomozdítja, s a hajnak selyemfényre s puhaságot kölcsönöz. Tartósságánál fogva is ritkítja parját e szer, mert egy teljes évig megtartja a színt s így csak évről-évre egyszer szükséges vele a haját festeni. Az illető a legnagyobb discreciót tart s levelek vagy e lap kiadóhivatala utján, vagy egyesesen Scheffer Katica urhölgyhöz Szabadkán czimzendők. 10-3

Egy jó házból való fiu gyakornokul

előnyös föltételek mellett azonnal felvétetik Czvetkovits Koszta fuzszerkesztésében Zomborban. 5-1

Magas jutalék mellett,

rövid próba idő után pedig fizetéssel, egy jó bizonyítványokkal ellátott szorgalmas férfit, szükséges házieszköz elárúsítás-czéljából, mint városi ügynök azonnal kaphat állást. Bővebben e lap kiadóhivatalában.

Irodalom.

„Vörösmarty összes művei“-ből ismét megjelentek a 81-34 füzetek, a nagy költő műveinek folytatódolagos tartalmával. A kik eddig ezen ritka szép kiállítású, s fölötté első füzeteiket meg nem rendeltek, azoknak ajánljuk e füzetek megszerzését, mert ily uton hazánk e nagy költőjének összes műveit birni fogják.

A Bács-Bodrogh megyei gazdasági egyesület kiadásában s Rombay Dezso utkár szerkesztésében megjelent „Gazdasági Értesítő” 5-ik füzeté a következő tartalommal jelent meg. Hozzuk megőzadásunkba helyes arányt! — Kiosztandó könyvek. — Mikor kasszáljuk a heréseket. — A gyümölcsfák nyári trágyázásáról. — A legelők vetése és apólasa. — Nyers termelés és ipar. — Az új nemű vömök. — A gazda teendői június hóban. — Vegyesek: A gyümöl-sfák gyanta folyása ellen. Szer sárga fehérmű ellen. A fanak repedezése, megvetemése ellen. Tojáskivétel Európából Amerikába. A fak magának megemeres. Oléó latapasz. Dr. ártál el övények ápolása. Horó tapasz. A csigák kiirtása. Téli buronyja. A patkányok kiirtása. A mokoményedett bőr puhavá tétele. Malacok elhullása. A phylloxera terjedése elleni védekezés. Mész letisztítása ablaktáblákról. Fa és porcellán tárgyak öszszergasztása. A tojás frissen tartása. A gazdasági egyll. Szanis Nemetsországon. — Hirdetések.

Közgazdaság.

Triesteni általános biztosító társaság (Assicurazione Generali) L. p. munk. hirdetményi rovatában közölik ezen 1881-ben alapított, nemcsak legregyibb, hanem egyszerűen a legnagyobb biztosító intézetekhez tartozó társaság 1884. évi, immár 53. évi zárómádsatát és mérlegét. Az öszdj. és illeték-bevételei a most lefolyt évben, az ösz. szes biztosítási agakban kitett 13.758,097 ft 20 kr., a tőkék kamata fejeben pedig bevételezett 1.200,518 ft 63 kr. Az 1884-ik évben 42.543 károsesben kifizetett káros-összeg 8.637,596 ft 13 kr., s így a Generali alapítása óta 558,581 károsesben, 178.423,368 ft 51 kr. kárterítést adott. Az 1.644,965 ft 25 kral kimutatott bő nyereségből első sorban is az é irányban, igen óvatos társasági alapszabályok intézkedéseinek megfelelőleg, a 316,296 ft 8 krali értékpapíryereség az árfolyam-bullámszások

felezetére alakított tartalékhoz esatoltattó, mely ennek folytán 845,574 ft 93 kral emelkedett; továbbá 300,000 ft az ingatlan tartalékhoz iratott, mely ez által 707,145 ft 63 kral gyarapodott. — Habár a jog biztosítási ág csak 154.244 ft 38 krali nyereséget mutatott fel, mégis korok öszszében 200,000 ft fordított jégbiztosítási tartalék alakításából, melynek az a rendeltetése, hogy ezen igen veszélyes biztosítási ágban a rosszabb évek terhesebb vesztesége ellen némi fedezetet nyújtson. A díjtarfalké 1.100,200 ft 30 kral szaporodott, úgy hogy az 1884. évi december 31-én 20,176,592 ft 39 krali tekintélyes öszszegre ért el. Az intézet öszszes hitösítéki aljai az eke szemint, a lefolyt évben 1.974,521 ft 94 kral gyarapadtak és kitesztek részvényitökében és készpénztartalékokban 31,490,875 ft 82 kr., mely is, mint azt a közzetelt vagyonkimutatás igazolja, teljesen jó értékekben van elhelyezve. A tartalékokat ily bűsá gyarapítása mellett is, az intézet abban a helyzetben van, hogy a 315 ft-vel befizetett részvények után 300 frankot vagyis 120 ft forintyan fizet öszszelék. Az intézet üzletének folytonos haladását és tartós fejlődését nagy mértékben elősegíti a már birt biztosító állag. Az elemi biztosítási ágban jövő években esedékes díjkötelezvények 21,066,641 ft 33 krali mennek. — az életbiztosítási ágban pedig 1884. évi december hó 31-én 83.174,458 ft 78 krali toke volt biztosítva.

NOVELLATÁR.

Ördög uja.

— Rajz —

Irtá: More patrio

[Folytatás.]

Delúrán nyugalomra tették a szerencsét lenül járt „jó öreg néni” hült tetemet.

István néhány könyvet ejtett ravatalára aztan megerősíté szívét, érzelmeinek ura i. t.

Temetés után kis házikójába vonult, honnét csak akkor mozdult ki, midőn már jól betötedett és a fényes csillagtáboron kívül senki sem lehetett teteteinek tanúja.

Eskor kelésült, a szobát maga után gondosan elzarta és egyesesen azon irányba igyekezett, honnét tegnap szomorúan látus haza tért.

Vanicsek háza körül már minden elesenedült, mire István az udvara ért. Az „ördög uja” szobajába vonult, hol napi fáradsalmát kipihenendő, kényelmesen végig nyújtózkodott egy rozant divánon és ugyancsak eregeté moskos pipából a füst-gomolyokat.

Mintha csak szennyes lelkét a füstbe szeretné gomolyítani, hogy aztán a lelki maradásokat a füsttel együtt elfújhasza.

Etelek a konyhában szorgoskodott, mikor István az ajtón kopogott. Az edények zörgéséről azonban (mert a lány épen mosogattással volt elfoglalva) Etelek nem hallotta a kopogást. Anál inkább meglepte őt hát István csendes megjelenése.

„Az Istener? — sohajtá a leány, miközben minden ízében remegett — minek jött be; mért nem várt kiinn?”

„Ne fejl — kedvesem, felelt a megszólított — megdöglöttem, amit teszek.”

„De hiszen ki akartam menni magához.”

„No mondj nekem: maga!”

„Menjen ki, várjon kiinn rám, felelt még mindig remegve Etelek, mintha István figyelmeztetését nem is hallotta volna — tudja-e, hogy apám remíté dühös ránk?”

„Apád mindenkire dühös — tán magára a hatalmas Istener is; de hiszem, hogy még be fojja látni, hogy ő csak egy por-zem, melyet egy kis szellő elsöpörhet.”

„Ne beszéljen. Az Istener kérem, hallgasson rám, menjen ki; mindjárt elvegezem dolgomat; addig várj apam is lelekisik és én kimöhetek; — várjon a méhes mellett, ott majd beszélgethetünk.”

„En nem félek senkitől — nagyobb csapás már alig érhet, mint amekkorra ért — felelt István félt leborzagsva, miattat egy erős fohász tört ki melléből.”

„Mi baja?” — kérde még jobban remegve és falfelétré változva a leány, ki már tel jessen elfelejtette, hogy a fiatal embert távzásra kérte.

„Csak végezd dolgodat — felelt az ifju, miközben egy székre ereszkedék — elég koráo meg tudod még te is.”

